רישא חזקה לייבום ורובא לשוק וחזקה לא

עדיף כי רובא ואייתי מיעוטא דמפילות

סמוך לחזקה והוה ליה פלגא ופלגא לא

תנשא ולא תתייבם סיפא חזקה לשוק ורובא

לשוק והוי ליה זכרים מיעומא דמיעומא

לומיעוטא דמיעוטא לא חייש רבי מאיר: לא סומיעוטא דמיעוטא לא

תנשא ולא תתייבם וכו': ולעולם אמר זעירי

לעצמה שלשה חדשים לחברתה תשעה

וחולצת ממה נפשך רבי חנינא אמר אלעצמה

שלשה לחברתה לעולם ותחלוץ ממה נפשך

יאביי בר אבין ורבי הנינא בר אבין אמרי תרוייהו גזירה ישמא יהא ולד בן קיימא ונמצא אתה מצריכה כָרוֹז לכָהונה וליצרכה

דלמא איכא דהוי בחליצה ולא הוי בהכרזה

ואמרי קשרו חלוצה לכהן תנן "ניתן לי בן במדינת הים ואמרה מת בני ואחר כך בעלי

נאמנת מת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת

וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת

וליחוש דלמא אתו עדים ואמרי כדקאמרה

ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה אמר רב

פפא יבגרושה רב חייא בריה דרב הונא

אמר יבאמרה אני והוא נחבאנו במערה:

מתני' השתי יבמות זו אומרת מת בעלי וזו

אומרת מת בעלי זו אסורה מפני בעלה של

זו וזו אסורה מפני בעלה של זו לזו עדים ולזו

אין עדים את שיש לה עדים אסורה ואת

שאין לה עדים מותרת לזו בנים ולזו אין

בנים את שיש לה בנים מותרת ואת שאין

לה בנים אסורה ינתייבמו ומתו היבמין אסורות להנשא ר' אלעזר אומר הואיל והותרו ליבמין הוְתרו ְלכל אדם: גֹבָוֹ תנא לזו עדים

ל) נע"ז לד:], ב) נלעיל לג.ז. ג) ולעיל מא:ז.

ד) לעיל קיח:, ה) [ע"א],

קיו.ז, **ק)** וע"ו לד:ז.

הגהות הב"ח

(מ) תום' ד"ה וחוקה לא

הל' טו סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סימן קנו

סעיף יג: ד ב מיי שם הלי טו: ה ג ד מיי שם הלי טו ומתג שם טוש"ע שם

שם טוש"ע שם סימן קנח סעיף ה: ז ר מייי שם הלכה י :ו טוש"ע שם סעיף

תום' חד מקמאי

עדים ואמרי כדקאמרה ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה: תניא ב' יבמות זו אומרת מת בעלה וזו אומרת מת בעלה לזו עדים ובנים ולזו לא עדים ולא

ב א מיי פ"ג מהל יפוס וחזקה לא עדיף (6) מרובא. לא הוה לריך דלא עדיף דאפי עדיף רישא חוקה. מייתי לה לייבוס ורובא מייתי לה להיתר שוק דרוב מרוב נשים מתעברות ויולדות מכל מקום יש לחוש דר"מ
מרוב נשים מתעברות ויולדות והרי ילדה לרתה ונפערה גם היא וחזקה היש למיעוט אלא האמת אומר דלא עדיף מרובא: במדן ביעושא לא עדיף בי רובא דניזיל אבתרה הלכך לא תתייבם ולשוק נמי לא חייש למיעוט אלא האמת אומר דלא עדיף מרובא: בפרק בתרא דקדושין כר' מאיר דחייש למיעוטא: סיפא חוקה לשוק. שהרי בלא יבם היתה דחוקה והוה דיה פדגא ופדגא. וא"מ דבפרק בתרא דקדושין

יבמות

תחלה כשינתה ורובא לשוק דא"נ נתעברה חמותה שמא נהבה היתה או נפל דרוב עוברים נפלים ונהבות כדאמרינן לעילם דמחלה דוולדי קיימי עדיף כי רובא וכו' עדיף נקבות הוו ומיעוט עוברים נפלים הוו זכרים דקיימא מיעוטא לגבי וולדות והכא נמי איכא חזקה לרובי דמרע נמי לחששה דמיעוטה דוכרים הוו להו מיעוטא דמיעוטא: ולעולם. בתמיה. תחלוך ממה נפשך ותנשא לשוק: לעלמה שלשה. בשביל עלמה תמתין שלשה חדשים דכל הנשים לריכות להמתין ג' חדשים ואפי' בעלה מת במדינת הים דליכא למיחש שמא מעוברת היא דהא זקנה ואיילונית נמי לריכות להמתין שלשה חדשים כדאמרינן בהחולץ (לעיל מב:) הלכה כולן לריכות להמתין: לחברתה חשעה. בשביל חברתה שמה מעוברת היה לרתה לריכה להמתין ט' חדשים שאפי׳ חלנה לא תנשא בחוך ט׳ שמא חברתה מעוברת היא והולד של קיימא ואין חליצה פוטרת לזו אלא וולד פוטר והוולד אינו פוטר עד שילא לאויר העולם: לחברתה לעולם. בשביל חבירתה לריכה להמתין לעולם עד שתדע אם יש לה וולד אם לאו: ותהלוץ. לאחר ט' ממה נפשך ותנשא אם ילדה לרתה הרי נפטרה בולד ואם לאו הרי חליצתה פוטרתה: מלריכה כרוז. להכריז שלא היתה חלולה ומותרת לכהונה: מת בני ואח"כ מת בעלי. והריני זקוקה ליבם כבתחלה: נאמנת. במה שאמרה מת בני ראשון ואח"כ בעלי ולא חיישינן דלמא משום דרחמא ליבם קאמרה מאי טעמא הואיל ובחזקת ייבום היתה עומדת ופיה אסר עלתה על היבם כשאתרה ניתן לי בן והוא הפה יכול להתיר עלמה ליבם ולומר מת בני ראשון: אינה נאמנת. להנשא לשוק הואיל ובחזקת ייבום ילתה וחיישינן דלמא

> ואסורה לייבם וחוללת: כדקאמרת. דלא היתה זקוקה לו ואין חליצתה כלום ומותרת לכהונה: בגרושה. שהיתה גרושה כבר מאיש אחר שפסלה לכהונה עולמית: אני. ובני ובעלי נחבאנו במערה ואין איש עמנו לבא ולהעיד הלכך ליכא למיחש דלמה אתי סהדי: בזתנר׳ שתי יכמות. נשי שני אחים: זו אסורה. לשוק מפני בעלה של זו שהוא יבמה דשמא חי הוא ווקוקה לו ואע"פ שאשתו אומרת מת אינה נאמנת איבמתה שתנשא על פיה שאין יבמה מעידה על חברתה שהיא אחת מחמש נשים שאין נאמנות להעידה": לוו עדים. שמת בעלה: זו שיש לה עדים אסורה. לינשא מפני יבמה

ובנים ולזו לא עדים ולא בנים שתיהן מותרות נתייבמו ומתו היבמין אסורין לְהנשא רבי אָלעִזר אומר הואיל והותרו ליבמין הותרו לכל אדם בעי רבא מאי מעמא דרבי אלעזר משום דקסבר צרה מעידה לחברתה או דלמא משום דהיא לא משום דסניא ליה האמרה ניתן לי מקלקלא נפשה למאי נפקא מינה בן וחוששין לדבריה שמה המת הן לאנסובי

ושם) גבי תינוק שנמלא בלד העיסה אמרינן סמוך מיעוטא דאין מטפחין לחזקת טהרה ואיתרע ליה רובא ומטהרין לעיסה והכא קאמר דהוי פלגא ופלגא ומחמרינן ואומר רבינו חיים דתינוק הוי דבר שחין בו דעת לישאל והוי ספיקו טהור ואפילו ברשות היחיד ולהכי איתרע ליה לונה: מיפול חוקה לשוק ורובא לשוק הוו להו זכרים מיעום' דמיעום' ולמיעומא דמיעומא לא חיישינן. הקשה ה״ר אלחנן א״כ היכי פריך מינה בפ"ג לבכורות (דף כ: ושם) על רבי יהושע דחיים למיעוטא והכא לא חייש למיעוטא והא הכא איכא מיעוטא דמיעוטא ולהכי לא חייש ותירן דילתה מלאה איתרע ליה חוקה כיון שיש לה עובר במעיה ואפ״ה לא חיים רבי יהושע וחשיב ליה כמו מיעוט כיון דת"ק אסר ביליאתה מלאה ועוד הקשה דת"ק דר' יהושע דאמר יצתה מלאה חוששת וחיישינו למיעוט אע"ג דליכא חזקה בהדיה וברישה גבי החשה שהלך בעלה ולרתה למדינת הים בעי חוקה בהדי מיעוט ותירן דודאי לא בעי חזקה בהדי מיעוט והא דנקט דבעינן ברישא חזקה בהדי מיעוטא לא בעינן הכי אלא שלא תהא חוקה מסייעתא לרוב דאז הוי המיעוט מיעוט דמיעוט ול"ע גבי גבינת בית אונייקי ח דאסר ליה ר"מ משום דרוב עגלים נשחטים לעבודת כוכבים של אותה העיר ופריך מאי איריא רוב אפילו מיעוט נמי דר"מ חיים למיעוט ומאי קושיא כיון דרוב עגלים אין נשחטים וחוקה דחלב בחזקת היתר אם כן איתרע ליה רובא כדאמר הכא:

(דף פ.) ובפרק כסוי הדם (חולין פו.

את שיש לה עדים אסורה וכו'. מימה לר"י מאי קמ"ל ושמא השמעינן דלה הסרינן הה אטו הה: מאי מעמא דרכי אלעזר משום דקסבר צרה מעידה לחברתה

בו׳. תימה לר״י אמאי לא פליג רבי אלעזר באידך פירקא (לעיל קיז.) גבי

הכל נאמנים להעידה חוץ מחמותה כו' וקחשיב לרתה ויבמתה ואי ר' אלעזר איירי לבתר דאינסבא לרה מכל מקום ליפלגי גבי ההיא דמת בעלי ואח"כ מת חמי תנשא וחמותה אסורה ור' אלעזר לא אסר כיון שנשאת הכלה ונראה לר"י דלא דמי דלעיל ודאי שהצרה או היבמה באה להעיד על חברתה אין לה להיות נאמנת אפי׳ לר׳ אלעזר אבל הכא כל אחת אינה מתכוונה להעיד על חברתה אלא על עצמה וממילא נאמנת על לרתה כיון שאין מתכוונה להעיד על חברתה:

אין דשמא חי הוא דעדים מאי אהנו לה הא היא נמי מהימנא לומר מת בעלי: וזו שאין לה עדים מותרת. לשוק דהא אמרה שהוא מת ובשביל יבמה נמי לא חיישינן שהרי יש עדים שמת: לוו בנים ולוו אין בנים. ואין עדים לא לוו ולא לוו את שיש לה בנים מותרת כו': נחייבמו. שהיה להם כאן שני יבמין ונמייבמו שהאשה שאמרה מת בעלי תחייבם דלענין ייבום לא הולרכה זאת לעדותה של זו. וארישא קאי שאין להם לא עדים ולא בנים: **ומסו היבמין אסורות להנשא**. לשוק זו מפני בעלה הראשון של זו וזו מפני בעלה הראשון של זו שמא עדיין הם חיים ואע״פ שנשאו שתיהן ליבמין בחזקת שמתו בעליהם אצל עצמן נאמנות אבל עכשיו כשינשאו לשוק נמצא עדותה של זו מועיל לזו ואין יבמות מעידות זו על זו לד היתר: הואיל והוחרו ליבמין. בחזקת שמתו בעליהם תו לא מיתסרן דניחוש לשמא חיין הם: גבו' שחיהן מוחרות. שאין כאן זיקת ייבום זו מפני בניה וזו בעדי חברתה: לרה מעידה להברחה. דהא שתי יבמות לרות נינהו ומפני לד לרות לא נפסלו מלהעיד זו לזו:

מוסף רש"י שמא יהא ולד. נרתה. בן קיימא. ונמלא חלילתה שלא לצורך וכשרה לכהונה, ומי שראה בחלינה מחזיקה כפסולה לכחונה ואתה לא פסלתה חלינתה (לעיל לו.). ניתן לי בן במדינת הים. אשה שהלכה עם בעלה לחדינם בחזקת יבום ובאת ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואחר כך מת בעלי, דלא מפקא נפשה מחזקה קמייתא, שעדיין היא לריכה לייבס, נאמנת ומותרת להתייבם לעיל קיח.). מת בעלי ואחר כך בני אינה להנשא לשוק נאמנת בלא חליצה, דכי הימנוה רבנן לאשה אבעלה הימנוה לכק מוסים מכפנה אבל דדייקה ומנסבה, הבל לאפוקי נפשה מיבם לא הימנוה דוימנין דסניא לים מוח.

לייבמה לא שבקינן לה